

Zitting 1980-1981

15 832

Wijziging van de Wet Autovervoer Goederen

B

Bij kabinetsmissive van 1 mei 1980, no. 28, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een nota van wijzigingen met toelichting op het ontwerp van Wet tot wijziging van de Wet Autovervoer Goederen.

1. De Raad van State moge naar aanleiding van de formulering van het te wijzigen artikel 56, eerste lid, het volgende opmerken. Het gelijktijdig overlijden van personen, die de vakbekwaamheid bezitten is een uitzonderlijke situatie, waarop, naar het de Raad voorkomt, een wetstekst niet behoeft te worden afgesteld. Het lijkt juister voor te schrijven, dat een ontheffing van de eis van vakbekwaamheid verleend kan worden, indien daaraan niet meer wordt voldaan tengevolge van overlijden dan wel wettelijke of lichamelijke onbekwaamheid van een ondernemer of bestuurder.

2. Het college is voorts van oordeel dat de considerans van het wetsontwerp 15 832 het opnemen van de voorgestelde paragraaf 8 niet dekt. De considerans heeft dan ook aanpassing. Het is de Raad overigens opgevallen dat de nota van wijzigingen er toe strekt een verandering in het wetsontwerp aan te brengen, die geen verband houdt met de reeds voorgestelde wijzigingen en dat op een moment, waarop de schriftelijke voorbereiding van die

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

laatste wijzigingen in een eindstadium verkeert. Het college meent dat een zodanig doorkruisen van de procedure van voorbereiding van wetten slechts aanvaardbaar is, indien er sprake is van een noodsituatie. Het bestaan van een zodanige situatie dient alsnog te worden aangetoond.

3. Met betrekking tot de wijziging onder D moge de Raad op het volgende wijzen. Het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen stelt, dat degene die op grond van artikel 4, tweede lid van de richtlijn een ontheffing heeft verkregen, niet onderworpen is aan de regeling, welke geldt voor degenen, die onder de nationale regelingen tussen 31 december 1974 en 1 januari 1978 mochten vervoeren zonder aan de eis van vakbekwaamheid te voldoen (artikel 5, tweede lid richtlijn).

Artikel III, tweede lid heeft derhalve wel reden van bestaan voor allen die tussen de eerdergenoemde dat ex artikel 56, eerste lid WAG als een bijzonder geval een ontheffing hebben verkregen, voor zover het daarbij niet ging om gevallen, als omschreven in artikel 4, tweede lid van de richtlijn. Het doen vervallen van Artikel III, tweede lid en de argumentatie in de toelichting zijn derhalve alleen juist, indien sinds 31 december 1974 geen ontheffing ex artikel 56, eerste lid WAG is verleend dan binnen de enge grenzen van artikel 4, tweede lid van de richtlijn. Mocht zulks zo zijn, dan ware dit aan te geven.

4. In de toelichting ware de datum en de vindplaats in de jurisprudentie-uitgave van het Hof van de daargenoemde uitspraak weer te geven. Tevens ware aan te geven dat het verzoek om een prejudiciële beslissing is gedaan door de Afdeling rechtspraak van de Raad van State.

De Raad van State kan er zich mede verenigen, dat de tweede nota van wijzigingen met toelichting wordt ingediend, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
M. Ruppert

